

יח

וְעַתָּה אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי
וְהָיִיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ. וְאַתֶּם
תִּהְיוּ לִי מַמְלַכַת כְּהַנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ (י"ט, ה-ו)

"ואתם תהיו לי ממלכת כהנים – שרים" (רש"י)

יש להקשות: מדוע אין רש"י מפרש את המלה "כהנים" כפשוטו –
משרתים לקב"ה (כדברי רש"י לעיל⁶⁹ "כל לשון כהן – משרת לאלוקות
הוא")?

ויש לומר, שההכרח לפירושו של רש"י הוא מהקשר הדברים בשני
פסוקים אלו:

הקב"ה פותח בתנאי "אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי",
וממשיך שבמקרה שבני ישראל יקיימו תנאי זה – יזכו לשכר משולש:
(א) "והייתם לי סגולה מכל העמים", (ב) "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים",
(ג) "וגוי קדוש".

ולכן אין לפרש ש"כהנים" פירושו משרתים לקב"ה, שכן: (א) פסוק
זה עוסק בשכר עבודתם של בני ישראל, ולא בעבודה עצמה (שכבר
הוזכרה בפסוק הקודם – "אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי");
(ב) השירות לקב"ה הוא תפקיד של קדושה, ואם הכוונה ב"ממלכת
כהנים" (החלק השני שבשכר) היא לתפקיד זה – מה מוסיף על כך המשך
הפסוק "וגוי קדוש" (החלק השלישי שבשכר)?

לכן פירש רש"י ש"כהנים" כאן פירושו "שרים", וכך מובנים היטב כל
שלושת חלקי השכר, בסדר עולה:

(א) "והייתם לי סגולה מכל העמים" – בני ישראל חביבים על הקב"ה
משאר העמים;

(ב) "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים" ("שרים") – לא זו בלבד שבני ישראל חביבים משאר העמים, אלא שהם אף שרים ומושלים עליהם;

(ג) "וגוי קדוש" – לא זו בלבד שבני ישראל מושלים על סביבתם, אלא שהם נבדלים ונעלים ממנה לאין-ערוך, מאחר שהם קדושים לקב"ה.

אוצר החכמה

(לקוטי שיחות ח"ח ע' 20 ואילך)

ארי"ה 1234567

יט

וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכַת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ (יט, ו)

על המשנה⁷⁰ "שלושה כתרים הם: כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות" ופירש הרמב"ם⁷¹: "אלו השלוש מעלות טובות ניתנו לאומה זו בתחילת נתינת התורה"⁷².

ויש לומר, ששלושה כתרים אלו – וכן הכתר הנוסף, "וכתר שם טוב עולה על גביהן" – רמוזים בפסוק זה:

אוצר החכמה

"תהיו לי" – כתר תורה, כמאמר חז"ל⁷³ (על המלים "והייתם לי" שבפסוק הקודם): "שתהיו פנויין לי ועוסקין בתורה, ולא תהיו עוסקין בדברים אחרים";

"ממלכת" – כתר מלכות;

"כהנים" – כתר כהונה;

70. אבות פ"ד מי"ג (לפי נוסח אדמו"ר הזקן).

71. בפירוש המשניות שם.

72. והדבר אף התבטא בגלוי בעת נתינת התורה: כתר תורה – שהרי בני ישראל היו פנויים מטרדות ועסקו רק בתורה; כתר כהונה – כמאמר חז"ל (מכילתא כאן) "ראויין היו כל ישראל לאכול בקדשים עד שלא עשו העגל"; וכתר מלכות – הכתרים שניתנו בראשו של כל אחד מישראל (שבת פח, א).

73. מכילתא שם.